

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Ignem quoq[ue] & incendia parcere innocentibus, in viduæ simplicis
exemplo ostenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

dicens: Domine Monache, descendite, oportet me habere equum istum. Vix verba finierat, & ecce, Dominus, non verbo, sed tonitruo prædoni, pro seruo suo, respondit. Nam, cum, totâ illâ die, nulla fuissent audita tonitrua, ictus tam validissimus inopinatè personuit, ut equus satellitis genibus terram peteret, & ipse nutantis tergo vix inhareret: moxq; manû à freno monachi retrahens, ait satis humiliter: Ite in pace, bonus enim vir estis, cui ille regratians latus processit, diuinitus se liberatum recognoscens. Hac mihi idem Richuvinus, ore suo, confessus est. Quàm sæpe nunc, prædones dicam, an milites, viatorem inuadunt; spoliant, neque equo duntaxat, sed omnibus, quæ secum defert, priuant? immo vitam ipsam emere cogunt, ut omnia simul eripiant? Et deest fulmen? & non tonat? nec cœlum murmurat? murmurabit aliquando, tantò truculentiùs, quantò mitiùs nunc gladium in vagina continet, ut & patientiæ alij, & pœnitentiæ prædones tempus habeant. Non defunt illi arma, nec deest caussa, cui militat ather, cui in conspectu sunt humana scelera; sed suâ patientiâ, patientiam nostram erudit. Quanquam, si vult plectere, aut si vult suos defendere, non opus est illi, ignem de cœlo vocare; etiam in terris ignem habet, qui illi, qui seruis illius famulatur.

XV.
Ibid. cap. 31.

In Episcopatu Colonienſi, oppido imperiali, quod Dousburg dicitur, vidua quadam ceruſiam braxare ac vendere solebat. Die quadam, cùm ciuitas caſa fuisset incenſa, ipſumq; incendium domui eius appropinquafſet, illa, iam non habens ſpem in auxilio humano, ad diuinum conſugit. Nam omnia ſua vaſa, quibus ceruſiam emptoribus menſurare ſolebat, ad oſtium domus, contra flammam ponens, in multâ cordis ſui ſimplicitate, ſic orauit, dicens. Dominus Deus iuſtus & miſericors, ſi vnquam aliquem hominem his menſuris decepi, volo, ut domus hac comburatur, ſi autem feci, quod rectum eſt in oculis tuis, precor iuſtitiam tuam, ut, in hac hora, miſericorditer reſpicias neceſſitatem meam, & mihi, meaq; ſupellectili parcere digneris. Mira fides ſæmina, mira Dei humilitas: is, qui dixit, quâ menſura menſi fueritis, remetietur vobis, ac ſi oratione fidelis vidua concluſus fuisset, flammam omnia in circuitu deuorantes, a domo eius conpeſcuit, cunctis ſtupentibus, quod ignis furens materiam cremabilem lamberet, nec incenderet. Quid erat hoc aliud, quàm iuſtiſſimæ fœminæ æquitatem, flammis illuſtrare? quàm multi alij caupones, aut mercatores, ſi ſua vaſa, vel menſuras, ad eundem modum incendio

condio opponerent, lustrentur, non illustrarentur. Allicerent enim, non arcerent, illorum vasa ignem, qui illis injuriarum dicam ab hospitibus & emptoribus scriptam, perspicue manifestaret. Nouit enim, & ignis causas decidere, Deo iubente. Ita in manu illius est omnis creatura, scuit, vel parcit, ad nutum Conditoris. Nec, si secum argumentis putet, melius eam vllus subditius Dædalus condere potuisset. Apparet ergo, tonitrua & fulmina, & ignes, & incendia, non naturæ tantum, neque tentatoris duntaxat Stygij, sed etiam DEI esse, & aliquando quidem defendentis, sæpe tamen etiam terrentis, aut punientis instrumenta.

C A P V T IV.

Æquitas bonitasq; diuina, in tempestatibus, & mundi elementis, Pharaoni, Alphonso X. alijsq; luculentè ostensa.

Igantes olim, cum Iouem vellent celo pellere, finguntur à Poëtis fulminum iactu derurbati. Nimirum vt vel fictum DEVM docerent, in picturis ac statuis, merito exprimi, rubente dextera fulmen vibrantem, sumpta occasione, ex turri Babel, montes montibus impositos cecinerunt. Vtque vel in mortuis vindictæ esset monimentum, scripserunt, Typhoeum sepultum, quoties in latus se vertat, flammæ & aquas, ex insula, euaporare. Qua de causa Strabo fabulam natam memorat, quod cum Eretrienfes, & Chalcidenses, in Pithecusis insulis, habitarent, terræ frugibus atque auri fossione beati, inde, ob terræ motus, exhalantes ignes, aquarum feruores, & mare inualefcens, excedere coacti sint. Huius enim generis eructationes habet insula, ob quas etiam missi ab Hierone tyranno Syracusanorum coloni, paratum iam à se murum compulsi sunt deserere. Hæc natiua soli damna, eiusmodi fabulâ Poëtæ excusauerunt. Sed non opus est ad fabulas confugere. *Dominus sapientia fundauit terram, stabilinuit caelos prudentia: vbi voluit, posuit bitumen, sulphur, & ignes, quæ & ipsa cedunt in hominum vtilitatem.* Nam & bitumine muros Semiramis struxisse dicitur, & aqua bituminata & nitrosa, qualis Cutilia, vtilis est bibendo, atque purgationibus; & eiusmodi ignes de terra, aut cælo erumpentes, vt iam olim docuit Tertullianus

I.
Virg. in
Ætna.

Gen. 11.

Strab. lib. 6.

Proverb. 3. 19.

Plin. l. 31. c. 6.